

مقایسه تراکم و محتوای مواد معدنی استخوان مهره‌های کمر معلومین ورزشکار و غیرورزشکار

محمد یوسفی^۱, محمد شبانی^۲, ابراهیم فولادین طرقی^۳, محمد رحیمی^{*}

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۱/۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۲/۷

نشسته با ۷ سال سابقه حضور در تیم‌های باشگاهی و ملی ایران و تعداد ۱۰ معلوم غیرورزشکار انتخاب و تراکم و محتوای مواد معدنی استخوان مهره‌های کمر آن‌ها با استفاده از روش DEXA اندازه‌گیری شد. با روش تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون توکی مقایسه سه گروه انجام گرفت و نتایج نشان داد که تراکم و محتوای مواد معدنی استخوان مهره‌های کمر معلومین والیال نشسته از معلومین شناگر (به ترتیب با $p=0.001$ و $p=0.001$) و غیرورزشکار (به ترتیب با $p=0.001$ و $p=0.001$) بیشتر است. از طرف دیگر، هم تراکم ($p=0.001$) و هم محتوای ($p=0.001$) مواد معدنی استخوان مهره‌های کمر معلومین شناگر از معلومین غیرورزشکار بالاتر بود.

نتایج تحقیقات به عمل آمده دال بر تاثیر مطلوب تمرینات بدنی، بهویژه تمرینات با تحمل وزن بدن، بر افزایش محتوا و تراکم استخوانی است و این موضوع در تحقیق حاضر که بر روی معلومین انجام شده نیز به اثبات رسید. در کل می‌توان گفت که پرداختن به ورزش در شرایط معلومیت، پوکی استخوان را کنترل کرده و هر چند این مزیت در صورت پرداختن به رشته والیال نشسته از رشته شنا مشهودتر است، پرداختن به شنا نیز معلومین را از پوکی استخوان مصنون نگه می‌دارد. [۱۴؛ ۱۳۹۰؛ (ویژنامه) ۱۳؛ م ت ع پ، ز]

References

- Francis RM, Aspray TJ, Hide G, et al. Back pain in osteoporotic vertebral fractures. *Osteoporos Int* 2008; 19 (7): 895-903.
- Shabani M. [Bone mineral density in elite cyclists] French [dissertation]. French: University of Picardie Jules Verne; 2007.
- Kun Z, Greenfield H, Xuegin D and Fraser DF. Improvement of bone health in childhood and adolescence. *Nutr Res Rev* 2006; 14(1): 119-151.

- کارشناس ارشد تربیت بدنی، دانشگاه بیرجند، دانشکده تربیت بدنی
- استادیار تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه بجنورد، دانشکده تربیت بدنی
- دانشجوی کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشگاه بیرجند، دانشکده تربیت بدنی
- کارشناس ارشد تربیت بدنی، دانشگاه تهران، دانشکده تربیت بدنی

فقر حرکتی یکی از عوامل تسهیل‌کننده پوکی استخوان در سالماندان و معلومین می‌باشد. پوکی استخوان یکی از شایع‌ترین بیماری‌های متابولیک استخوانی است که تعداد بسیاری از مبتلایان به آن، درد، ناراحتی‌های پیش رونده و کاهش کیفیت زندگی را تجربه می‌کنند. استئوپروز، بیماری است که با کاهش تراکم مواد معدنی استخوان (Bone Mass Density) همراه است و منجر به کاهش قدرت استخوان و در نتیجه، افزایش خطر شکستگی آن می‌شود.^۱ فعالیت‌های بدنی از لحاظ تاثیر بر بافت استخوانی، به دو گروه طبقه‌بندی می‌شوند. گروه اول، فعالیت‌هایی هستند که متضمن تحمل وزن بدن می‌باشند، مانند ژیمناستیک، فوتبال، وزنه‌برداری و والیال. در گروه دوم، فعالیت‌هایی قرار می‌گیرند که متضمن تحمل وزن بدن نمی‌باشند، مانند دوچرخه سواری و شنا.^۲ به نظر Kun و همکاران، بالا بودن تراکم مواد معدنی استخوان در اندام‌هایی که وزن بدن را تحمل می‌کنند، به دلیل بار مکانیکی است که در حین فعالیت ورزشی به آن‌ها وارد می‌شود، این بار مکانیکی باعث ایجاد کشش و تغییراتی در استخوان می‌شود و در صورتی که این کشش تجربه نشود، سلول‌های استخوانی در آن ناحیه تحریک شده و در نتیجه تراکم مواد معدنی کاهش می‌یابد.^۳ تاکنون تحقیقات بسیار اندکی در رابطه با تاثیر فعالیت بدنی، بهویژه نوع ورزش، بر تراکم و محتوای مواد معدنی استخوان معلومین صورت گرفته است و تحقیق حاضر قصد دارد از طریق مقایسه تراکم و محتوای مواد معدنی استخوان مهره‌های کمری معلومین شناگر و والیال نشسته با معلومین غیرورزشکار، به اطلاعات مفیدی در این زمینه دست یابد و راهکارهای مفیدی را برای ارتقاء سلامت معلومین از طریق ورزش و فعالیت بدنی، ارائه دهد. هدف پژوهش حاضر مقایسه تراکم و محتوای مواد معدنی استخوان مهره‌های کمر معلومین شناگر و والیال نشسته با معلومین غیرورزشکار می‌باشد. تعداد ۱۰ معلوم شناگر، ۱۰ معلوم والیال

Please cite this article as: Yousefi M, Shabani M, Fuladin-Toroghi E, Rahimi M. Comparison of density and mineral content of spinal vertebra in disabled athletes and non-athletes. Zahedan J Res Med Sci (ZJRMS) 2012; 13(suppl 1): 14.